

Reaali Poiss

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

NUMBER 4 (60) APRILL 2005

Viimane koolikell...

28. aprilli varahommikul võis Reaalkoolis ringi liikumas näha rahvariides abituriente. Kuigi tavaliselt lõpukella päeval varasematel aastatel tunde toimunud ei ole, tehti sel aastal erand ja nii tuligi osa kaheteistkümnendikke juba hommikul kooli rahvarõivastes. Põhiosa koolipäevast algas kell 12.50 kooli aulas viimase aktusega, kus kogu gümnaasium korraga koos oli. Pärast hünni kuulamise direktori kõnet, kus bioloogiaõpetajale omaselt meid mesilastega võrreldi. Järgnes 12. b klassi juhataja Andres Taltsi konkreetne ja lühike, kuid sellegipoolest väga sisukas ja mõteterohke kõne. Muidugi ei saa unustada Siim Sepmani (12. a) sõnavõttu, mille võib kokku võtta ühe lausega: reaalikad on

üle kõige!

Seejärel andsid esimese klassi juntsud meile edasi oma head soovid ning koorilauljad-abituriendid said sulle sappa. Traditsiooniliselt vahetasime meid saatma tulnud väikestega kingitusi, milleks sel korral olid ise tehtud kaardid. Ning siis kõlaski kuue algklassi õpilase luuletuse järgi viimast korda meile koolikell...

Pärast lahkumislaulu algas pihta päeva põnevam osa. Käest kinni hoides jooksimise mööda koolimaja treppe üles-alla, läbi söökla ja arvutiklasside. Raskeim ja aeganõudvam osa oli loomulikult traditsiooniline staadioni piirimüüridel ronimine. Nagu inimussidele kombeks, katkes ja ühines ka meie rahvariites kett nii mõnigi kord, kui kiiremad tempot tõstsid ja teised järgi ei jõudnud. Peale aia peal ronimist liikusime Raekoja platsile, kuhu sisenesime küll joostes,

aga lahkusime jällegi kõnnitempos. Vanalinnast läksime edasi läbi Viru Keskuse, kus keerdreppidel ja eskalaatoritel tagurpidi jooksmisega nii mõnigi silmapaar ära võluti, siis läbi Tamme pargi uuesti kooli juurde, kus pudireas Reaali Poissi tervitati. Kõik päeva jooksul nähtud imestunud näoilmed, filmikaamerad ja välkuvad fotoaparaadid lubavad arvata, et tegemist oli tõeliselt erilise üritusega.

Kell 15.00 jõudis kätte aeg tellitud trolliga

Rocca al Maresse vabaõhumuuseumisse sõita, et seal kehakinnitust võtta ning vanade eestlaste tantse tantsida ja mängu mängida. Pärast sarvede mahajooksmist, maise mammona kokkuajamist, kosjaskäimist ning piltide tegemist oligi juba aeg meid ootava trolliga tagasi kooli juurde sõita.

Usun, et õhtul oli kõigil abiturientidel eriline, võib-olla veidi nukker ja nostalgilinegi, aga kindlasti meelde jääv tunne. Kahtlemata on lõpukell üks vahvamaid Reaalkooli traditsioone.

Helina Kitsing 12b

Piknikul Kolu kõrtsis

Täna lehes:

Mesilastaru Reaalkoolis

lk. 2

***

Teaduspäev

lk. 3

***

Raimond Taburi lugu

lk. 3

***

Noored otsustavad!

lk. 4

***

Abituurium peseb pead

lk. 5

***

Minu emme

lk. 7

...ja palju muud huvitavat!

On just see aeg, mida paljud on aasta algusest peale hirmuga oodanud – kooliaasta viimane kuu.

Praegu aga mõtleb enamus õpilasi, et küll oli ikka septembris/oktoobris tore. Siis oli kõik palju lihtsam: ei olnud uurimistöoga kiiret, eksamid olid ääretult kaugel ja õppida ka palju ei olnud. Õpetajad on vist hulluks läinud! Kõik arvavad, et nende aine on ainuke ja kõige tähtsam – täpselt nagu keskajal oli uskudega. Nad annavad nii palju õppida, teevad õpilastele raskeid töid, laovad nende eest 2-sid, sunnivad, poovad, käsevad, lasevad jms.

Ühelt poolt võib tõesti pidada õpetajaid süüdlasteks, teisalt aga haridussüsteemi, mille üle praegu pikalt arutlema ei hakkaks. Õpetajad peaksid ju saama organiseerida asju nii, et kõik suuremad ja raske-
mad tööd ei koormuks aasta lõppu. Tõesti on raske, kui iga aineõpetaja soovib teha viimase töö, mis hõlmab 'tähtsamaid asju terve aasta jooksul õpitust'. Tavaliselt on see mingis vormis tasemetöö, mis hõlmab materjale ka varasematest aastatest. Inimese pea on juba kord nii tehtud, et enamus asju, mis ta koolis õpib, lähevad niikuinii meelest ära. Tasemetöödeks tuleb siis iga kord praktiliselt kogu materjal uuesti ära õppida ning järgmiseks aastaks on sellest jällegi enamus meelest läinud.

Siiski oleme ju suuremas osas süüdi ikkagi meie ise, aga seda ei taheta tihtipeale endile tunnustada. 11-ndikud oleksid võinud teha uurimistöo valmis suvega, 12-ndikud ja 9-ndikud oleksid saanud aasta (isegi terve kooliaja) algusest peale korralikult õppeainetele keskenduda – oleks nüüd palju lihtsam asju meelde tuletada ja õppida. Ometi mõtlevad vähesed nii palju ette ja kedagi süüdistada polegi mõtet. Nüüd on alles vaid üks lahendus – Lenini suurematud sõnad: õppida, õppida, õppida. Ja tegelikult see nii ongi. Kogu kooliajal ei tee keegi teine õpilase eest tema asju ära, tuleb vaid ise vaeva näha ja pingutada. Kooli lõppu langeb paratamatult kõige suurem koorem ja seda peab igaüks ise kandma. Soovime kõigile palju energiat ja jõudu klassi lõpetamiseks!

Reaali Poiss soovib õnne!

08.apr	Andres Raa
20.apr	Heli Ahuna
20.apr	Rene Brus
21.apr	Heli Roos
25.apr	Andres Sõber
01.mai	Toomas Reimann
07.mai	Kerli Viksi
08.mai	Elina Eggert
11.mai	Niina Karamkova
14.mai	Annika Tallo
16.mai	Katri Org

Punanurk saab mantlipärija

Kuna punanurk, mis kõigil heldimusega meeles, on nüüdseks vajunud unustusehõlma, oli paljude hinge tekkinud haavand, millele viimaks otsustati veidi palsamit määrada. Lennukas mõtlemõlgutus paigutas uue meeliskoha

koridori. Tekkinud puhkenurka võib lausa pedöövriks tituleerida. Puhkenurga algkontseptsioonis on koloriiti andnud hilis-stalinistlik funktsionalism. Kahjuks kargas muinsuskaitse kallale esialgselt planeeritud mustadele ja karvastele diivanitele, millele väsinud hing oleks võinud puhkama heita. Lageraie käigus omastatud puitmatrejalist on vilunud meistrimehed kõvasti viilides ja nagistades töpa klassis valmis treinud akadeemilist hõngu eritavad laua- ja toolijupatsid. Pehmel ja mugaval kušetil jala puhkamine on nii suurele kui väiksele mokka mööda. Seda igal vahetunnil ning ka peale

väsitavat koolipäeva kulub väike puhkus marjaks ära. Puhkenurga tung on niivõrd intensiivne, et kõik ei mahu meie marjamaale, vaid mõned jäävad nõutult karjamaale vahtima. Piltlikult öeldes on tegemist mesilastaruga, kuhu kahjuks juba peret heitnud

akadeemilises öhkonnas on kärnad kerged tekkima ning haavad paranema. Pärast sellist õpikumilise keskkonna üleskõttmist ei jää muud üle kui korjata eksamitelt toniseerivat õietolmu esimeste mesimeeste esimesele esimesimehele, keda kokkulep-

abiturientmesilased enam sutsaki-sutsaki ei tee. Kahju, aga las saavad noored käpa magusaks, kuid mööngem, et varitseb oht jätta käpp paku vahele. Ai-ai-ai-ai, see on valus... Kuid olgemo hooleta, viljastavas

peliselt hellitaksime lembe-nimega Gunn(e. guningas). Tänu!

Ove Kangur 12b

Hoolekogu protokoll nr.8

Hoolekogu istungil 12.aprillil arutati peale jooksvate küsimuste Taburite annetuse rakendust ja väikese maja ehitamist.

Vendade Taburite annetatud maja müügi kasumist üks viiendik paigutatakse fondi, mis vastavalt Taburite soovile hakkab jagama stipendiume vähekindlustatud, kuid edasipüüdlikele õpilastele. Ülejäänud raha investeeritakse kasusaamise eesmärgil. Tehti ettepanek asetada vendade Taburite auks kooli välisseinale autable ja valmistada lahkunud vennale Taburile hauakivi.

Kool on esitanud väikese maja ehitamiseks ruumiprogrammi, millega hakkab nüüd tegelema haridusministeerium. Kuna linn ehituseks raha ei anna, suheldakse edaspidi abilinnapeaga.

J o o k s v a t e s küsimustes otsustati, et lastevanemate meelilistis tehakse kirjade saamine vabatahtlikuks ning toiduraha otsekorralduse kohta saadetakse listi meeldetuletus. Seoses lifti fondiga koostatakse statistika reaalistest liikumispuuetega õpilastest, kes oleksid potentsiaalsed Reaalkooli õpilased.

REKi koosolekud

Aprillis said osad koosolekud ka õues peetud. Aprillikuu REKi koosolekul arutlesime peamiselt järgmiste teemade üle: koolimärkmik keskkoolile, aastaraamat ja abiturientide lõpu-kell. Maikuu on võimalik keskkoolil soetada endale must Reaali päevik, mida järgmisel aastal kasutada. Üldiselt hakkab kool lõppema ja ka REK tõmbab vaikselt selleks aastaks otsi kokku, et järgmisel aastal uue hooga alustada. Head maikuud kõikidele, ka abiturientidele, keda me enam sellises koosseisus koolimajas liikumas ei näe.

Miljoni krooni lugu

Eelmises Reali Poiss lugeseite uudist, et 53. lennu vilistlane Raimond Tabur annetas koos venna Verner Taburiga Realkooli Hoolekande Seltsile üle miljoni krooni. Täna lehes käsitleme lugu lähemalt.

Hr. Raimond Tabur on eakas

vanahärra, kes meie kooli 53. lennu vilistlaste hulka kuulub. Peale Reali lõpetamist õppis ta 2 aastat Tehnikatülikoolis, 14. 06. 1941 küüditati pere Venemaale, Kirovi oblastisse. Ühes rongis sõideti koos 12-aastase Lennart Meriga. Venemaal elades abiellus hr.

Tabur oma praeguse abikaasa, Ilse Taburiga, kes enne küüditamist õppis Tütarlaste Kommertskoolis. Kooli ajal noored aga ei kohtunud – hr. Taburi sõnul poistekooli õpilastel tol ajal tüdrukuid mõttes ei olnud. Noore Raimond Taburi hobideks olid pesapall ning raamatute kogumine. Viimased leiavad oma koha peagi ka meie raamatukogus.

Raimond Taburi armsaim mälestus kooliajast on esimene koolipäev, kus peale Särgava käe surumist koolimajja võis astuda ning suur koolitrenn kustumatu ja aukartust äratava mulje jättis. Rõõmuga meenutab vanahärra ka kergejõustiku võistluste võitu Kadriorus, millele järgnes üheskoos pudireas koolimajja tagasitulek. Vene keel oli, muide, vendade Taburite kooliajal vabatahtlik.

Verner Tabur, Raimond Taburist aasta noorem vend, suri möödunud aasta augustis. Teada on, et kingitus Realkoolile oli vendade ühine soov.

Kuidas aga üldse tekkis idee isa maja müügist saadud tulu koolile annetada? Vendade Taburite kooliajal tegutses omanäoline klubi "Kvartett", kuhu kuulusid mõlemad vennad, 20. Keskkooli õpilane Endel ning hr. Taburi parim sõber, Kaarel Riitsalu. K. Riitsalul oli kaks venda ning neid kõiki ülal pidanud ema suri kahjuks varakult.

Poisid jäid oma tädi hoolde. Kaarel sai koolis tasuta toitu, raamatud ning koolivormi. Ka sõbrad aitasid Riitsalusid nii, kuidas neil parasjagu võimalik oli. K. Riitsalu ise on meie seast ammu lahkunud, tema suri juba Venemaal. Kuna varem, kui nende isa veel siidrieti ei tootnud, olid vennad Taburid ka ise vaesuses elanud, tundsid nad oma sõbra olukorra raskust ning sealt sündis aastaid hiljem ka idee, et koolile annetatud raha eest võiks luua fondi, mis toetab vähekindlustatud õpilasi.

Praegu on fond loomisel ning sinna on paigutatud kogu annetatud raha. Praeguseks on ka teada, kuhu läheb esimene toetus. Lifti rajamise kohta arvas hr. Tabur, et inimene peab omal jalal liikuma.

Olgem õnnelikud, et on olemas hr. Taburi taolisi kooli patrioote – ja see olgu näiteks, kuidas jääb elama Reali Vaim.

Karin

Vennad Taburid üleval paremal.
(Ees paremalt neljas Särgava)

Füüsika massidele

Neljapäeval, 14. aprillil toimus meie koolis järjekordne teaduspäev. Üritus, mis viiakse läbi juba kolmandat aastat, on meil saanud traditsiooniks. Kogu päeva vältel oli kõikidel õpilastel, olgu nad siis alg-, põhi- või keskkoolis, võimalus saada teada paljugi uut ja huvitavat, kas siis muuseumid külalstades või loenguid kuulates.

Kui teised õpilased said kuulata loenguid kõikvõimalikel teemadel alates narkomaaniast ja lõpetades Antarktikaga, siis gümnaasium sai sel päeval tugeva doosi füüsikat. 11b loengud algasid peale kolmandat tundi mitme füüsika loenguga, mille hulgast tuli valida endale kõige meelepärasem.

Füüsika on lai teema, ning iga loeng keskendus ühele füüsika rakendusala, nagu ehitus või side. Kõik teemad kõlasid äärmiselt huvitavalt, kuid kahjuks oli võimalik külastada vaid ühte neist. Mõned õpilased

jäid valikust sootuks ilma, sest majanduse valinud olid sunnitud kuulama loengut just sellel teemal.

Esimene loeng seljataga ning pea keerlemas 0-spinniga osakekestest, suunduti kuulama, mida uut ja huvitavat on pakuda tänapäeva geenitehnoloogial. Loeng kestis koguni kaks tundi ning selle käigus kirjeldas E. Truve meile üksikasjaliselt, kuidas uuritakse üksikuid geneene ning üritatakse saada teadmisi ka praktiliselt rakendada. Selgus, et ka Eesti laboritel on reaalne võimalus midagi korda saata.

Nüüd oli siis aeg käes koguneda kooli aulasse, kus tuntud astrofüüsik Jaan Einasto pidas lühikese kõne ning seejärel vaatas meie kooli parimate olümpiaadiinimeste autasustamist. Selliseid inimesi oli tänavu palju, mis rõõmustas kõiki – kool on ikka tasemel. Tänukirjad said kõik olümpiaadide lõppvoorus osalenud ning piirkonnavoorede parimad. Peale aktust olid kõik auhindu saanud õpilased oodatud söök-

lasse torti sööma.

Teaduspäev on saanud toredaks traditsiooniks nii neile, kes tahavad tundma õppida tänapäevast arusa-

ma maailmast, kui ka neile, kes tahavad lihtsalt tundidest vabaks saada.

Simon Vigonski 11b

Feimi ja sulja ehk rohkelt muljeid Euroopa Noorteparlamendi lobist

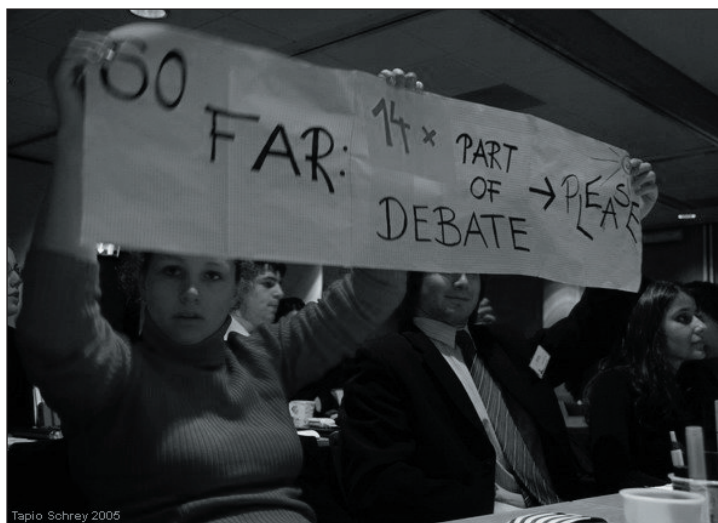

Millagi sügisel kogunes Tartusse MHG koolimajja üheks nädalavahetuseks noori üle Eesti, et pidada maha Eesti rahvuslik European Youth Parliament'i (EYP) sessioon. Üritusel osales ka meie kooli delegatsioon. Seal osalenutest valiti välja need, kes läksid Eestit esindama Euroopa Noorteparlamendile Norrasse Stavanageri. Lõplikus Eesti

tegevuskava tulevikuks. Kogu arutelu leidis aset Norra nafta-pealinnas Stavangeris. Viimasel kahel päeval koguneti Norra suurimasse konverentsikeskuse sessiooni peaassambleele arutamaks parlamentaarselt läbi igat resolutsiooni ning lõpuks hääletama tema poolt või vastu. Kogu sessiooni vältel saadi loo-

peoga ja peale kahte magama minekuga. Ühel esimestest õhtutest leidis Sandis aset ka Euroküla, kus iga riik pani püsti oma laua ja tutvustas omi toite. Tänu Norra erakordselt karmile alkoholi-poliitikale, omandasid suure menu rumeenia „Draakula veri“ (55%-line viinamarja naps), makedoonia õlled

võeti. Kuivõrd antud üritus on üle-euroopaliselt laialt meedias kajastatud, näitab see formaalselt noorte seisukohta ja võib realselt ka sedakaudu elu muuta. Olgu näiteks järgnev juhuse eelmiselt,

Debatt täies hoos

delegatsioonid olid Kaisa-Maarja Jagula (Noarootsi Gümnaasium), Anna-Mari Kaur (TPL), Olle Zvirik (TPL), Helga Kalm (TPL), Ellen Murula (TPL), Siim Vahtrus (21.kool), Maarja Pakats (TIK) ja Gustav Kalm (Reaal).

Aprilli naljapäeval kohtuti Sandi külakeses keset kauneid fjorde teiste riikide delegatsioonidega. Kokku osales üritusel umbes 200 delegaati 28 Euroopa riigist. Esindatud oli riike nii Šveitsist kuni Valgeveneni kui Soomest Portugalini. Noored jaotati juba eelnevalt, lähtudes nende teemavalikust, komiteedesse nii, et üheski komitees ei saanud olla kaht sama riigi esindajat. Kokku oli 15 erinevat teemat. Esimesel kahel päeval toimus Sandi külakeses usin team-building, mille tulemusel sulandus rahvusvaheline komitee ühtseks mesilaspereks, kes oli valmis järgneva viie päeva jooksul oma teemat väga sügavalt arutama ja lõpuks tulema välja resolutsiooniga, mis kätkeb endas nii hetkeolukorra kirjeldust kui ka

mulikult rohkesti tuttavaid üle Euroopa ja toimus vilgas noorsooelu. Lisaks tihedale arutelule korraldati pea iga päev mõni kontsert, kultuuriüritus, õhtusöök või vastuvõtt. Need kümme päeva olid tõenäoliselt meile kõigile seni meie elu intensiivseimad. Igal hommikul tõusti kaheksa paiku, päev otsa osaleti vilgastes aruteludes ning õhtupoole võeti osa sotsiaalsest üritusest, mis eranditult tipnes

Noor prantsalne hoos kui Hitler

ning iiri siider. Toidupoolist jäi teravaimalt meenutama briti laud, mis hiilgas oma köögi „meistersaavutustega“, nagu black pudding. Kogu sessiooni vältel oli ka hulgi pidulikku puhkust, mil peeti kõnesid. Kuigi kõnepulti pääses mitmeid tegelasi, nagu Norra haridusminister või Stavangeri linna napea, langes parima kõne liiskjust Ukraina delegaadile, kelle poliitilist juttu illustreeris oranžide apelsinide pulti kaasatamine.

Kogu selle ilutseva juttu peale võib aga õhku rippuma jääda küsimus: „Kellest õieti tolku on, niikui nii teie resolutsioonid ju maailma ei muuda!?“ Kuigi need resolutsioonid, mis võeti EYPl vastu, ei kannu mingit legitiimset võimu, on nad tähtsad juba selle poolest, et nad vastu

Viis tippi: Kuidas teha edukat lobitööd!?

1. Seisa pauside ajal alati kohivimasina juures.
2. Kemmergus räägi kõrvalseisjaga ilmast.
3. Ära kunagi alusta vestlust “So Jose-Emmanuel de Lafourcade what’s your opinion on the motion for resolution on the existence of a global system for the interception of private and commercial communications?”
4. Kõneta soovitatavalt vaid vastassugu ja homoseksuaale.
5. Inglise keelaga alusta vestlust alati: “Ay! Oy! Cheers, mate! Beer! Ay!” öelduna läbi kurgu.

Berliini sessionilt. Valgevenes, mis on teatavasti tänini Euroopa pea ainus tõeliselt mittedemokraatlik riik, oli õnnestunud salaja saata delegatsioon EYPl. Kui noored poliitikahuvilised koju naasid, palus piirivalve neil kõik resolutsioonid põletada ning ühte noort neidu kuulati üle üksinda 45 minutit, et teada saada, mida arvasid muu maailma noored Valgevene poliitilisest korrast.

Kuigi oleme noored ja vahest kogenematud, oleks patt häbeneda omada oma arvamust!

Kasulikke linke:
www.eypestonia.ee
www.eyp.no
www.eyp.org
www.ten.ee

Noored Norra pallivõlurid meie koolis

Sellel aastal Tallinna määratud UEFA kongressi raames kohtusid A le Coq Arena pallimurul Eesti ja Norra koondised, et maha pidada sõpruskohtumine jalgpallis. A-koondiste mängule eelnes Eesti ja Norra liiderklubide baasil moodustatud noortekoondiste mõõduvõtt. Kui Eesti täiskasvanute koondis pidi alla neelama mõru pilli 1:2 kaotuse näol, siis meie noored tasusid norrakatele kaotuse kuhjaga. C1 vanuseklassi Eesti esindusmeeskonna 7:1 võidumängus osales mängujuhina ka meie koolikoondise noorim ja andekaim liige 7b klassi õpilane Henri Anier.

Mängujärgsel hommikul kell 11 kohtusime „noorte viikingitega“ juba meie kooli fua-jees. Heatujulised pallivõlurid olid alguses veidi tagasihoidlikud, aga kui me kooli

peale tuuritama jõudsime, ei olnud nende küsimustel lõppu. Tegime pistelisi külastusi ka ainetundidesse ja siinkohal tahaksingi tänada õpetaja Andres Taltsi ja Mart Kuurmet, kelle füüsikatunni katsed norrakatele eriti sügava mulje jätsid. Norrakatel oli ette valmistatud huvitav presentatsioon oma riigist, mida õpetaja Raa lahkel loal 7b klassile

esitleti. Kogu suhtlemine toimus inglise keeles ning tuleb tõdeda, et selles valdkonnas on norrakad meist kaugel ees. 14-15 aastased Oslo äärelinna Ullern'i põhikooli õpilased väljendasid ennast vabalt soravas ing-

lise keeles. Peale ringkäiku suundusime sööklasse, kus kõht täis söödi ja ohtralt kingitusi

jagati. Siinkohal maani kummardus meie väikese maja laulmise õpetajale Kai Anierile, ilma kelleta seda tore-dat norrahõngulist külaskäiku meie kooli poleks üldse toimunud ja kes hoolitses selle eest, et keegi tühjade kätega ei jääks. Kooli sümboolikaga meened said kõik 16 pallivõlurit ning nende 2 treenerit. Norrakate tihe graafik ei võimaldanud neil kahjuks meie kooli kauemaks jääda, kuid soe käepigistus ja sõnad „we'll be seeing you“ nende treenerilt Tony Kvitle'lt, andsid mõista, et see polnud mitte viimane kord, kui need mehed meie kunstmuru tallavad...

Paul Kask
12 b

Särgava peapesu

Meie kool on tuntud (vähemalt meie endi hulgas) oma traditsioonide rohkuse poolest. Üheks neist

on Ernst Peterson Särgava mälestamine tema sünnipäeval, 29. aprillil. Juba pikka aega on kombeks sel

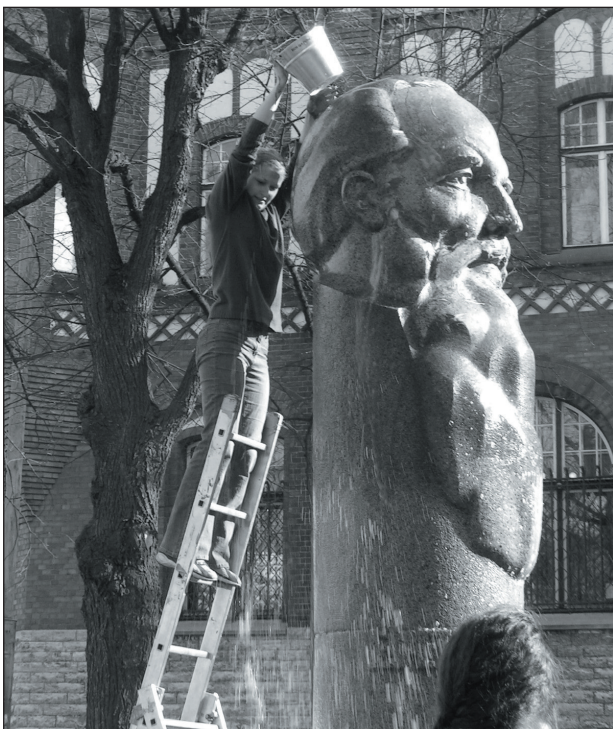
päeval tema hauale kooli delegatsioon küünalt süütama saata. Kui aga tema mälestussammas toodi Reaalkooli hoone vastas asuvale väikesele haljasalale, hakati traditsioonis austama ka seda. Nimelt on juba mitu aastat olnud kombeks, et abiturium selle kuju tol päeval puhtaks peseb.

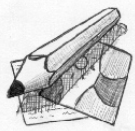
Seekordne pesemine algas kl 17.00 Reaalkooli eest, kuhu algul kogunenud 12 a poistega liitusid vahetult enne pesema asumist ka teiste paralleelide esindajad. Pudiritta koondu-sid peale abiturientide ka õppealajuhataja, meie direktor ning huvijuht. Viimase kahe juhtimisel suunduski rida Estonia ees paikneva valgusfoori juurest üle tee ja sealt edasi ringis kuju ümber. Pandi üles redel ja Särgavale kallati selle otsast pähe esimesed paar ämbrit seebivett. Siis järgnes nühkimine, mida tehti nii redeli otsast, kikivar-

vukil küünitades kui ka maadli-gi kükitades. Kuna ka redel vajab stabiliseerimist, oli tegevust korruga päris mitmel inimesel. Siiski võis täheldada inimeste passiivsust, sest vabatahtlikult redeli otsa ronijaid lõpupoole enam ei leidunud, kuigi veel paljudel oli see elamus saamata jäänud. Siiski said keskeltläbi kolmveerand tunniga pestud nii habe, kõrvad kui ka nimetähed. Siis oli aeg minna tseremoniaalsema osa juurde - kuju juures süüdati väike küünal ja selle kõrvale asetati lilled. Peale seda suunduti pudireas tagasi kooli ette, kust delegatsioon hauale suundus ja ülejäänud juba oma teed läks.

Raske on öelda, millise mulje see üritus osalejatele jättis, kuid usun, et tegelikele pesijatele (kelle hulka ka autor kuulus) jääb see ilmselt veel kauaks meelde.

Margus Niitsoo 12a

Naine ja Mees. Dialoog ühes hingetõmbes

N: Nad panid klaveri põlema. Kas sa kujutad ette. Lihtsalt põletasid klaveri ära.
 M: Miks ometi?
 N: Sest oli jaanipäev ja lõkkematerjalist jäi puudu.
 M: Aga miks ometi klaveri?
 N: Sest diivanil polnud rattaid all ja seega oli klaverit kergem transportida.
 M: No aga mõni muu põhjus pidi ju veel olema. Keegi ei põleta niisama heast peast klavereid.
 N: Vot, põletavad. Kui ei usu, mine vaata ise tuleplatsilt järele. Pedaalid, keeled ja needsamad rattad on tuhas alles.
 M: Issand jumal! Päriselt ka põletasid klaveri ära?
 N: Jah, millest ma siis olen terve selle aja rääkinud?
 M: Sa teed ju ometigi nalja...
 N: Ei tee!
 M: Kas see oli meie klaver või?
 N: Jah, kellel siis veel siinkandis klaver on?
 M: Meil ongi ainult.
 N: Nüüd pole enam kellelgi.
 M: Aga see oli ju hea klaver. Ainult üks klavh ei töötanud.
 N: Kaks.
 M: Mida?
 N: Kaks klavhi ei töötanud.
 M: Oeh, mul on kohe kahju. Sellega olek-

sid lapsed saanud mängida.
 N: Millised lapsed?
 M: Meie lapsed loomulikult.
 N: See võib sulle muidugi pettumusena tulla, aga meil – vähemalt minu mäletamist mööda – ei ole lapsi. Aga ma võin ka eksida.
 M: Kas meil siis tõesti lapsi ei olegi? Ühel päeval tundus, nagu oleks.
 N: Ei usu.
 M: Aga see väike tüdruk punases kleidis?
 N: See on su õetütar.
 M: Õetütar. Või nii, ma oleksin võinud vanduda... Meil pole siis kunagi lapsi olnud?
 N: Ei, mitte kunagi.
 M: Kurb.
 N: Kas me peame sellest rääkima?
 M: Oleks klaver, saaksid lapsed sellega mängida. Samas, lapsi ka ju ei ole.
 N: Oleks lapsed, oleks ehk klavergi alles.
 M: Aga kes seda siis alalõpmata klimberdas?
 N: Mis vahet seal on? Enam seda pole.
 M: Kallis, kas sa oled tujust ära?
 N: Jah, olen küll, nii tore, et sa märkasid.
 M: Miks ometi, kallis?
 N: Mis sa ise arvad?
 M: Võib-olla seepärast, et meil pole enam

klaverit.
 N: Persse see klaver. Meil pole lapsi!
 M: Aga kuidas saaksid meil lapsi olla, kui meil pole klaveritki?
 N: Ostame siis uue!
 M: Ostame, kui see sind rõõmustab. Ainult kuhu me ta paneksime?
 N: Ruumi on vähe, aga ta peab kuhugi mahtuma, see on elulise tähtsusega!
 M: Paneme ta lihtsalt vana klaveri asemele.
 VAIKUS
 N: Ma ei mäleta, kus vana klaver oli.
 M: Kallis, ma hakkam kahtlema, kas meil üldse klaver oli. Ehk ajad sa selle mõne muu istrumendiga segamini?
 N: Jah. Ehk tõesti.

Hilisõhtu

Istun su kõrval ja sa ei tea, mida ma sinu vastu tunnen. Oleme hilisõhtul tähepaistel väljas diivanil. Vaatad mulle otsa ja naeratad. Süda hakkab su naeratus peale kõvemini ja kiiremini lööma. Istume seal ja vaatame, kuidas lumi sätendab tähepaistel. Vaatan veel sulle otsa ja mõtlen: sul pole aimugi, mis mu sees toimub.
 Hakkas külm ja teavitasin sindki. Tõmbasid mu sõbralikult lähemale sooja. Vajun su käte vahele ja mõtlen, kas öelda sulle, et sa meeldid mulle, või ei. Kui ütleks seda, võid must eemalduda, aga samas sa võid tunda sedasama minu vastu. Kui ma ei ütle sulle, jääksid asjad nii, nagu on. Kuigi tahan, et sa teaksid tõde. Ma ei taha salatseada. Oleme juba nii kaua sõbrad olnud. Oled mind kaitsnud. Ja samas ma armastan sind. "Ma armastan sind!" kuuleksid sa, kui oskaksid mu mõtteid lugeda.
 Poen sulle lähemale ja panen oma pea su õlale. Silmad säravad sul kuuvalguses, kui vaatad kaugusesse. Kui veidi sirutaksin, ulataksid sind suudelda, aga ma ei jaksa. Vaatad korra mulle otsa ja võtad kõvemini mul ümbert kinni. Nimetasin su nime, vaatasing uuesti otsa, kuid ma ikkagi ei suu-

da sulle öelda. "Ei midagi", ütlen, ja vajun uuesti mõttesse. Kuulen kauguses tuttavaid hääli lähenemas. Teised tulevad. Kas nüüd või mitte kunagi. Teised juba sisenevad värvast. "Võta julgus kokku, tüdruk!" kuulsin ennast mõtlevat. Ütlesin sulle järsult, et armastan sind, teised jõudsid kohale ja ma jooksin ära, ehmunud oma teost. Jätsin su sinna lihtsalt jahmunult i s t u m a .
 Kuulsin, kuidas teised küsisid, mis mul viga on. Ma ei taha sinna teiste juurde tagasi minna: nad niikuinii kuulsid või siis ütlesid sina neile.
 Hakkasin nutma oma lolluse pärast ja istusin trepile teisel pool maja. Ja siis tu-

lid sa mu juurde. Ma ei suutnud sulle otsa vaadata. Peitsin oma näo kätte. Tulid ja võtsid mul ümbert kinni ja küsisid, miks ma nutan. Vaatasin sulle otsa ja sain aru, et sa ei tõuka mind eemale. Küsisin su käest, mida sa minu vastu tunned. Ütlesid, et olen su sõbranna, su parim sõbranna. Tekitasid väikese pausi ja ütlesid, et armastad mindki. Olin nii õnnelik. Kõik oli korras. Kallistasin sind südamlikult, armastusega.
 Polnud sind sellise tundega varem kallistanud. Võtsid mul käest kinni ja läksime teiste juurde tagasi. See oli mu õnnelikem päev.

Minu emme on parim!

Minu emme on minu arust ilus ja pehme. Tal on ilusad rohelised silmad ja ilus naeratus. Minu emme on tark ja arukas. Ta töötab palju ja jõuab umbes kell 7.00 koju. Peale tööd vaatab ta telekat ja kui mina või mu vend süüa tahame, siis ta teeb meile makarone. Öhtul läheb minu emme magama. Kui tal vaba aega on, siis teeme midagi koos, näiteks lähme rullitama. Teda rõõmustab väga, kui ma saan kas 5 või 5-, aga teda kurvastab väga, kui ma 2-e või 3-e saan. Ma armastan oma emmet väga!!!

Mirjam Kundla 3b

* * *

Minu emal on hallid silmad ja pruunid juuksed nagu minulgi. Aga kõik ütlevad, et ma olen isa moodi. Minu emal on lahke iseloom. Ta töötab Riigikogus. Emme on nõunik. Peale tööd tuleb ta koju, vaatab televiisorit, siis läheb koertega jalutama. Tagasi tulles õpetab ta neid näitusteks, siis teeb süüa. Laupäeval ja pühapäeval teeme vahest kõik koos midagi toredat. Näiteks talvel lähme kelgutama või sünnipäevale. Imelik on see, et talle maitsevad mõned asjad, mis mulle üldse ei meeldi, nt. juurviljad. Teda rõõmustab, kui ta ei pea teiste

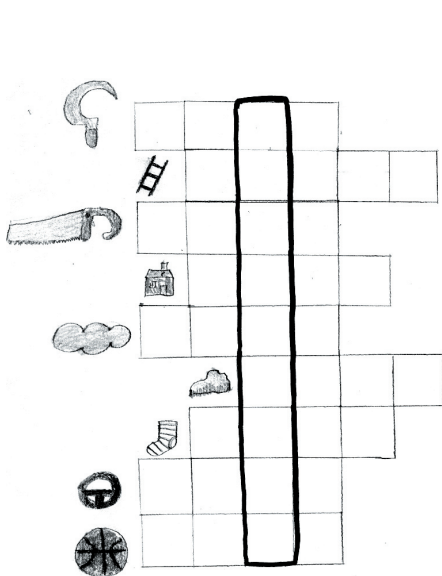
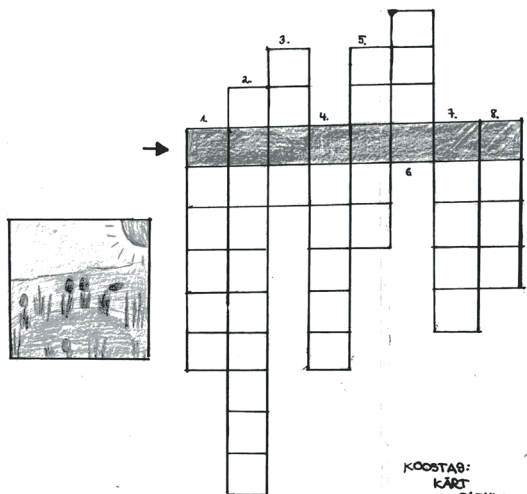
järgi koristama ja kurvastab, kui keegi meie perest on haige. Mulle meeldib oma ema ja ma armastan teda. Ma olen õnnelik, et mul on selline ema!

Helena Sulengo 3b

* * *

Minu ema on ilus – tal on rohelised silmad ja pruunikad punased juuksed. Ta on positiivse mõtlemisega ja ta töötab psühholoogina. Mu ema riidleb minuga ainult siis, kui ma midagi valesti teen. Kui tal on töö lõppenud, siis ta tuleb koju. Kell 5 läheb ta ära trenni. Ta hobid on aeroobika ja flamenco tants. Minu emal on vaba aega öhtuti ja siis ta teeb süüa. Ta ei söö väga palju kommi. Me ei õpi koos, aga teeme koos sporti, näiteks jookseme ja sõidame jalgrattaga. Mu emale meeldib päevitada ja käia soolaariumis. Ta on puhas inimene ja talle meeldib kui ta ümber on ka puhas. Veel meeldivad talle loomad. Minu arvates on ta väga hea!!!

Jörgen Jõulu 3b

Reaalne valik

„Räägi nüüd, noh, kellega ma lähen? Pean ma ikka selle lille andma? Äkki on keegi kahtlane...“ Vastus jääb saamata. Enne kohtingut valitseb pimedus.

Aprilli lõpus, mil päike esimesi kordi tõeliselt kevade tunnet tekitas, nii et pisikese jalutuskäiguga selg jope all märjaks läks, toimus järgmine

Reaalse Valiku pimekohting.

Seekord oli välja valitud neli k ü m - nendikku.

Koolimajas said kokku Kristo b klassist ja Silvia c klassist. Esimesed arglikud pilgud vahetatud, punane roos kingitud, asusime teele teadmata suunas.

Tegelikult oli kohtumispaik välja imbunud ning pärast mõtlikku trammisõitu ruttasime koos Zelluloosi Keskusesse bowlingut mängima. Saalis ootas meid Andre b klassist, kes enda väljavalituga kahjuks ei kohtunudki... Kas tüdrukul jäi julgusest puudu või toimus kusagil mujal midagi tähtsat, see meile saladuseks jäigi. Pikka norutamist ei olnud - järgmine siht oli sõbruneda teise paariga, sest võiduhimu ei andnud rahu. Õhus ainult küsimus, kes suudab tüdruku tähelepanu võita?

Kingarägastiku edukalt läbinud,

sobivad pallid välja valitud, rutati rajale. Kurikad lendasid teadmata suunas, punkte järjest kogunes, aga omavaheline suhtlemine? Äkki keskenduti liialt mängule ja kohting jäeti tagaplaanile?

Mida kaugemale mäng arenes, seda paremaks muutus tuju. Täpseid viskeid saatsid löbusad kilked, mis kõitsid mitmel korral naaberrajal sünnipäeva pidavate palliveeretajate tähelepanu. Ka jututeema jõudis koolist kaugemale.

Aeg möödus väga kiiresti. Osalejad arvasid, et ühest tunnist jääb inimese tundmaõppimiseks ja bowlingumänguks väheks. „Eesmärgi saavutamiseks on vaja vähemalt ühte päeva, aga parem tulemus tuleks nädalavahetusega. Üldiselt oli tore, aga natukene tahaks kritiseerida korraldajaid - nimelt oli lahja üritus, taolised pigem koos sõpradega ning isegi siis toimub midagi enam kui

bowlingumängimine. Oli ka oma positiivne külge - minu arvamus Silviast muutus ja ma avastasin, et ta on väga tore inimene.“ Erinevaid kohtumisalaseid kommentaare jagas Andre terve tagasitee.

Kohtamisest kujunes välja tore pärastlõuna bowlingut mängides. Avastati mitmeid lähedaid klassikaaslast, kellele enne pole koolis teregi öelnud. Korraldajatele uute ürituste korraldamiseks jõudu soovides tehti trammipeatuses lefa-lefa ning igaüks läks oma teed...

**Paarikesi varjuna saatnud
Karli Kütt 10b**

Õpetajad ütleavad...

Liisa- Kai Pihlak:

“Bussis pole üldse mingit TERE! Kütlg ette ja lükkakan muti kõrvale!”

“Mina küll ei suudaks sellises klassis elada, kus oleks terve klassitais Ivan’i.”
“Sul pole asju kaasas! Mis tulid siis siia õhku hingama?”

Marika Tendermann:

“Rihol hakkas nüüd sünnitusperiood, õhhh, ähhh...”

Kangro:

“Homme on meil tund - ÄRA PINISE!”

“Ärge tehke nägu, et te mõtlete

- mõelgegi!”

“Ah ära osta šokolaadi! Piisab, memm, kui ostad mulle leiba.”
“Tunneta ennast, sõbrake!”

“Ja mitte ühtegi kommentaari ei pane enam kirja! Muidu ma lähen nii mahlakaks kätte ära, et hoidke oma piip ja prillid!”

“Kas sa saad ükskord aru, et sa istud keemias üksinda igavesti! Aamen!”
“Pommer on ohtlik endale ja teistele.”

“Ja nüüd midagi koledat, midagi ilusat, midagi hingele... - lämmastikus happe reaktsioonid!”

“Näete - siin on vabad mehed, seal on magusad kutid!”

Jaak Saukas:

“Newtoni VIII seadus: Raputa,

palju raputada - viimane tilk jääb ikka püksi.”

“Veemolekulid kolgivad kartuli pehmeks.”

Mart Kuurme:

“Kui mina üles ärkan, siis ma hakkan ülesandeid lahendama või vaatan tähti - Jupiteri näiteks.”

(Õpilasele tahvli ees): “Teie ‘h’ on kõdunenud ‘n’-ks.”

Ave Veermäe:

“I have driving license, but i don’t know anything about traffic.”

Silvia Mumma:

“You love me SO much, I know that.”

(7.tunni ajal pahandavalt): “Now. Is

it the 7th lesson that you make such a mistakes!?”

Liis Aavaste:

“Las ma nüüd teen oma lemmiknumbri - ma ähvardan teid!”

“Kui te väga palju ei viitsi mõelda, siis te ei peagi üldse mõtlema.”

“Ma olen rahulik inimene, aga ma ei tea, kas ma olen igavesti rahulik. Võibolla olen.”

“Tegelikult ma saan aru, et õpilastel on muu elu ka.”

õp. Kuurme seletus sellest, kuidas tunnind on vahetunud:

10BK0405054G5G (10b klassil kolmapäeval, 4.mail.2005 on 4. ja 5. tund geograafia.)

10BN||:05:||(3x)1F (10b klassil on neljapäeval 1. tund füüsika)

Tulevased üritused:

10.-16.mai - külastavad Reaalkooli Itaaliast Torino linnast ITIS Piniinfarina kooli õpilased.

10.mai - G5 Omaloominguõhtu Reaalkoolis kell 19.00

12.mai - Väikese maja emadepäeva kontsert kell 17.30

13.mai - Reaal(Eesti) vs. Piniinfarina(Itaalia) maavõistlus jalgpallis kell 14.00

13.mai - segakoori kevadkontsert kell 18.00

16.-17.mai - Klasside pildistamine

17.mai - põhikooli kevadkontsert

1.juuni - 11-ndikel uurimistööde kaitsmine, ülejäänutel orienteerumispäev.

3.juuni - kooliaasta lõpuaktused

18.juuni - 9-nda lõpuaktus

21.juuni - 120. lennu lõpuaktus

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr. 4 (60) aprill 2005

peatoimetaja
toimetajad

kirjutajad

kunstnik
küljendaja

Maili Madissoon
Elo Madissoon
Siim Tõniste
Karin Volmer
Ullabritt Laanemets
Lise-Lotte Lääne
Argo Miller
Janika Leisalu

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-8 lehekülge ning on tasuta.

Võrguleht: <http://rp.real.edu.ee>

Ühendus: reaali.poiss@real.edu.ee